

ด่วนที่สุด
ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๓๖๒๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส19488
วันที่ : ๒5675/59
วันที่ : 08 เม.ย. 59 เวลา : 10:34

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๕ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การทำให้แพร่กระจาย
ซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/ว(ล) ๑๐๕๔๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า สำนักงานป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงินได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การทำให้
แพร่กระจายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุด
เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวโดยมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๔ ซึ่งกำหนดว่า “ในกรณีที่มีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคง
แห่งสหประชาชาติ กำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรใดเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด
อันเนื่องมาจากการเป็นผู้กระทำการอันเกี่ยวข้องกับการทำให้แพร่กระจายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
ให้สำนักงานประกาศรายชื่อนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือประกาศดังกล่าว”
นั้น เห็นว่า การที่สำนักงานจะประกาศรายชื่อนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือ
ประกาศดังกล่าว นั้น น่าจะเป็นกรณีที่มีมติหรือประกาศนั้นต้องไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายไทยด้วย
(เทียบเคียงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖
มาตรา ๔ : เอกสารหมายเลข ๒)

๒. ร่างมาตรา ๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล
หรือองค์กรใดกระทำการอันเกี่ยวกับการทำให้แพร่กระจายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำนักงาน
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามวรรคสอง อาจพิจารณาส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศ

เพื่อส่ง ...

เพื่อส่งคำร้องไปยังคณะกรรมการกำหนดมาตรการลงโทษซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติให้ดำเนินการกำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรดังกล่าวได้...” เห็นว่า

๒.๑ การกำหนดให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามวรรคสอง อาจพิจารณาส่งเรื่องให้กระทรวงการต่างประเทศเพื่อส่งคำร้องไปยังคณะกรรมการกำหนดมาตรการลงโทษซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติให้ดำเนินการกำหนดรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรดังกล่าวได้ นั้น เป็นกรณีที่ให้อำนาจเด็ดขาดแก่คณะกรรมการกำหนดมาตรการลงโทษซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเป็นผู้พิจารณาและกำหนดรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดโดยตรงโดยไม่ผ่านกระบวนการตรวจสอบหรือกลั่นกรองจากกระบวนการทางศาลไทยแต่อย่างใด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้แตกต่างจากกระบวนการ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ เมื่อความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การทำให้แพร่กระจายซึ่งอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เป็นความผิดที่มีการกำหนดโทษไว้ค่อนข้างสูง เป็นความผิดที่เป็นปัญหาและมีความร้ายแรงไม่แตกต่างจากความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การจะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าว นั้น จึงควรกำหนดให้มีมาตรฐานไม่แตกต่างไปจากการพิสูจน์ความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย กล่าวคือ การพิจารณาพิสูจน์ความผิดของบุคคลดังกล่าวโดยผ่านกระบวนการทางศาล ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทั่วโลกให้การยอมรับว่าเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพเพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามกฎหมาย

๒.๒ การใช้ถ้อยคำว่า “คณะกรรมการตามวรรคสอง” นั้น อาจทำให้เกิดการสับสนในการกล่าวอ้างชื่อคณะกรรมการดังกล่าวซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณารายชื่อก่อนส่งให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามมาตรา ๖๖ จึงเห็นว่าหากกำหนดเป็นชื่อเฉพาะของคณะกรรมการดังกล่าวจะทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น

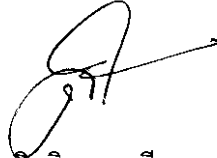
๓. ร่างมาตรา ๑๑ วรรคท้าย เกี่ยวกับอัตราโทษซึ่งกำหนดว่า “...บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” นั้น น่าจะเป็นกรณีเพื่อกำหนดอัตราโทษว่า “...บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๔. ร่างมาตรา ๑๕ ซึ่งกำหนดให้ความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เป็นความผิดที่เปรียบเทียบปรับได้โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเมื่อคณะกรรมการฯ เปรียบเทียบปรับ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น เห็นว่าความผิดตามมาตรา ๑๓ นั้น มีการกำหนดอัตราโทษจำคุกสูงถึงสิบปี การกำหนดให้ความผิดดังกล่าวสามารถทำการเปรียบเทียบปรับได้และให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น จึงไม่น่าจะเป็นการเหมาะสม ประกอบกับเมื่อเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๖/๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ก็กำหนดไว้เฉพาะกรณีที่ผู้กระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นนิติบุคคลเท่านั้นที่สามารถทำการเปรียบเทียบปรับได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิติ สิต ระเบียบธรรม)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร. /โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑

E-mail : dlaw@ago.go.th